

Serwis forumakademickie.pl wykorzystuje pliki cookies. Korzystając z naszej strony wyrażasz zgodę na wykorzystanie plików cookies w celach statystycznych. Jeżeli nie wyrażasz zgody - zmień ustawienia swojej przeglądarki internetowej. ✕

[Stara wersja serwisu](#)

[Wydawca](#) [Kontakt](#) [Zamieść informację](#) [Prenumerata](#)

[Strona główna](#) [Informator „FA”](#) [Aktualności](#) [Publicystyka](#) [Publikacje](#)

19 Sierpień 2013

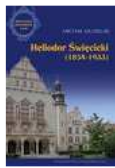
Portal środowiska akademickiego i naukowego

[Strona główna](#) » [Publicystyka](#) » [Recenzje \(2013\)](#)

2013

Prekursor medycyny estetycznej

2012

2011

2010

2009

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu powołał redaktorów serii wydawniczej, w osobach Przemysława Hausera i Tomasza Schramma, która planuje wydanie monografii rektorów uniwersytetu. Pierwsza publikacja poświęcona jest postaci głównego twórcy Uniwersytetu Poznańskiego, Heliodorowi Świącickiemu, który był pierwszym rektorem uczelni w latach 1918-23. Tekst monografii liczy 276 stron i dzieli się na rozdziały: 1 – Dorastanie, edukacja, przekonania; 2 – Lekarz, naukowiec, głowa rodziny; 3 – Społecznik, dobroczyńca, myśliciel; 4 – Współorganizator i pierwszy rektor Uniwersytetu Poznańskiego. Tekst zamyka kalendarium życia.

Heliodor Świącicki urodził się w Śremie jako kolejny potomek starego rodu herbu Jastrzębiec, znanego od XI w. W sierpniu 1873 r. ukończył śremskie gimnazjum, zdając maturę z wyróżnieniem. Jego ojciec Tadeusz był wziętym lekarzem, który zmarł nagle w 1872 r., w dziesięć miesięcy później zmarła także matka Dorota. Idąc w ślady ojca Świącicki podjął w 1873 r. studia lekarskie we Wrocławiu, co było życzeniem jego rodziców. W trakcie studiów interesował się fizjologią eksperymentalną i historią medycyny. Na konkurs prac studenckich zgłosił rozprawę poświęconą pielęgnacji i chorobom dzieci w starożytności i wczesnym średniowieczu. Zestawił w niej poglądy Hipokratesa, Galena, Soranusa i innych. Analizując piśmiennictwo francuskie i niemieckie, ukazał stan wiedzy pediatrycznej starożytności. W 1877 r. władze Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Wrocławskiego nadały mu stopień doktora. Zamieszkał od początku 1878 r. w Poznaniu, odbył też staże naukowe w Berlinie, Lipsku, Dreźnie, Jenie. Jako lekarz poświęcał się ginekologii, w której miał osiągnięcia naukowe, podobnie jak w badaniach z dziedziny historii medycyny. W 1913 r. otrzymał tytuł profesora. Nieformalnie 1 kwietnia 1919 r. zainaugurował działalność uniwersytetu, a 5 kwietnia Komisja Uniwersytecka wybrała go na urząd rektora Wszechnicy Piastowskiej. W 1920 r. zaczęto na uniwersytecie organizować Wydział Lekarski oraz inne wydziały, w tym pierwsze w Polsce Studium Wychowania Fizycznego. Umarł 12 października 1923 r.

Świącicki wniósł wielki wkład do rozwoju nauki w Wielkopolsce, wkład organizacyjny, również w instytucje społeczne czy charytatywne. Jako antropolog ma satysfakcję pozytywnego stosunku do tej nauki ze strony Świącickiego. Wiązało się to poprzez przyjaźń z Adamem Wrzosem oraz propagowaniem bliskiej antropologii medycyny estetycznej. W tej dziedzinie Świącicki współdziałał z zamieszkałym w Paryżu lekarzem Włodzimierzem Buglem, który przyczynił się do druku monografii Świącickiego O estetyce w medycynie, 1912 r. Bugiel był związany z antropologią. Sądzę, że monografia Świącickiego O estetyce w medycynie jest pierwszym tego rodzaju opracowaniem w Polsce. Wyraża ona pogląd, że zdrowe ciało, będące osobniczą naturą człowieka, musi być pielęgnowane, stosownie ćwiczone i zadbane, a celem lekarzy doprowadzających ludzi do zdrowia jest stosowanie zabiegów podnoszących walory estetyczne i zdrowotne. Współczesna medycyna estetyczna z kosmologią realizują idee upiększania ludzkiego ciała. Pamiętać jednak należy o pionierskiej roli monografii Świącickiego opublikowanej już 100 lat temu. Lektura książki może wzbudzać podziw dla Świącickiego, którego nie załamywały tragedie rodzinne czy działanie osób nieprzychylnych, a takie i wówczas się zdarzały. O tych „trudnościach” w książce napisano niewiele, poświęcając bardziej uwagę pokazaniu Świącickiego jako człowieka sukcesu, kończącego drogę „ustaną różami”, pozbawionymi kolców. Świącicki czczony przez Wielkopolan jest mniej znany w innych dzielnicach Polski. Im zatem zwłaszcza polecam lekturę omawianej książki.

Michał Musielak, Heliodor Świącicki (1854-1923), WYDAWNICTWO NAUKOWE UAM, Poznań 2013, seria: Biografia Rektorów UAM.

© [Akademicka Oficyna Wydawnicza](#) [Kontakt](#) [Zamieść informację](#) [Webmaster](#)